'అణగదొక్కిన పూవు'

-ఎ. సువర్ణ

'రాత్రి చాలా పొద్దుపోయింది. అతనింకా ఇంటికి రాలేదు. కడుపులో ఆకలి బాధ ఎక్కువైపోయింది... ఆకలిగా వుంది కదా అని అతను రాకుండా నేను ముందు అన్నం తినకూడదు.

'ఇంత పొద్దుపోయేంతవరకూ ఇంటికి రానంత అర్జెంటు పనులేం లేవు... ఆయనగార్కి... ఎవరితోనైనా తగూలుపడడమే ఆయన పని.

క్రితం వారం ఇట్లాగే ఆకలికి ఆగలేక ఆయన రాకముందే అన్నం తిన్నానని, ఇంట్లోకి వస్తూనే "అన్నం తిన్నావా...?" అని అడిగాడు.

"తిన్నాను"... అని తలాడించడం ఆలస్యం పొడవాటి జడను చేతికి చుట్టుకుని లాగి చెంపకాయ కొట్టడంతో ఆగకుండా తలను గోడకేసి ఠంగ్.. ఠంగ్ మని కొట్టడంలో తల పగిలిపోతుందనిపించింది.

ప్రేమపాశం... భార్యననే భావం లేకపోతే పోనీ మనిషినన్న దయాదాక్షిణ్యాలనేవైనా లేకుండా ఇలా తిట్టి కొట్టి హింసించడం కేవలం భోజనం విషయంలో మాత్రమే కాదు.

"నేను పగలంతా ఇంట్లో వుండనప్పుడు నీకెందుకే పౌడర్లు స్నోలు ఈ వేషాలన్నీ ఎవరి కోసం... మూల కూర్చునేందుకు ఓ పాత చీర కట్టుకుంటే చాలదూ..." అతి మామూలుగా మీద నిప్పులు కుమ్మరిస్తాడు.

నాన్న ఎంతోమంది జాతకాలతో సరిపోల్చి ఎవరి జాతకం సరిపోక ఆఖరికి ఈ ప్రబుద్ధుని జాతకంతో సరిపోయిందని పెళ్లి చేశాడు. ఒక్క జాతకంతో మాత్రమే.. మిగతా ఏవీ సరిపోలేదు.

గవర్నమెంటు ఉద్యోగంలో వున్నాడు.. కటింగ్స్ అన్నీ పోగా చేతికి నెలనెలా ఏడెనిమిది వేలదాకా వస్తుంది అని ఎంతోమంది చెప్పింది నమ్మకుండా నాన్న, అన్నయ్య స్వయంగా అతను పనిచేసే ఆఫీసుకెళ్లి విచారించి అది నిజమేనని నిర్ధారణ చేసుకొచ్చారు. అంగలకుదురులో వుండేవాళ్లు తమకు దూరపు చుట్టరికం అని అతను చాల మంచివాడని చెప్పాక అమ్మ నాన్నలు మరేం ఆలోచించలేదు. అతనితో పెళ్లి జరిపించి కాపురానికి బాపట్ల పంపించారు.

(50వ పేజీ తరువాయి)...

'ఇదేం సరసమే?'

'పెల్లయి పోనాది గందా, ఇక చుబ్బరంగా చోబనం సేసేసుకుందారనీ!'

అని ఆడి అరికాల్లట్టుకున్నాను. అక్కడ కితకిత పెట్టి అడ్ని కిర్రెక్కించడం నాకు తెల్సిన యిద్యే.

'ఒద్దే... ఒద్దే... ఒగ్గెయ్యవే... నాను తట్టుకోలేనే'

ఇక తట్టుకునేదేటి దొంగెదవ.. కాల్లు అందుకున్నట్టే అందుకుని ఒక్క ఊపుతో పిట్టగోడ నుంచి గాలిలోకి తేల్చేశాను. కిందకయినా సూరనేదు. ఏటైపోనాడో ఎరికనేదు. ఆడు 'ఏటైనా అయిపోడమే' కదా నాను కోరుకొనేది. అదే జరిగినాది. అమ్మయ్య! ■

పెళ్లి అయిన ఆరు నెలలకే అతని ఉద్యోగం తాత్కాలికం, ఎవరో లాంగ్ లీవులో వుంటే అతని స్థానంలో టెంపరరీగా అతన్ని అపాయింట్ చేసుకున్నారని తెలిసి తను అదిరిపోయింది.

జాబ్ టెంపరరీ అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం అతన్ని నమ్మి ఫైనాన్స్ డిపార్ట్‌మెంటు బాధ్యతలు అప్పగించారు... అక్కడ తను కొన్ని లక్షలు భోంచేసే సరికి ఉద్యోగం నుంచి తొలగించారు. తగిన సాక్ష్యాధారాలు లేని కారణంగా అరెస్టు, పోలీసులు, జైలు అన్న వాటి నుంచి తప్పించుకున్నాడు.

ఉద్యోగం సద్యోగం లేకుండా తిరుగుతున్న ఈయన మనసు రాజకీయాల మీదికి పోయింది. ఓ రాజకీయ పార్టీలో చేరాడు.

హఠాత్తుగా ఓ రోజు ఆ జిల్లా పార్టీ ప్రెసిడెంటుగా తనని పార్టీ అధికారి నియమించినట్లు చెప్పాడు... ప్రతీ రోజూ పొద్దున వెళ్లినాయన తిరిగి రావడం రాత్రికే!... అడిగితే "రాజకీయాలలో తిరిగేవాడిని... బయట నాకు లక్షా తొంభై పనులు!... ఎన్నో రాచకార్యాలు చక్కపెట్టాలి... అవన్నీ నీకనవసరం" అని నా నోరు నొక్కాడు... పుట్టింటికి వెళ్లి ఈయన రంగు బయటపెట్టాలనుకుంది... అందుకు మనసొప్పలేదు..

అలా చేస్తే నాన్నకు గుండె పగిలిపోతుంది.

నాన్నగారు తనని కలెక్టరుగా చూడాలని ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నారు... అమ్మే..! ప్లస్ టూ పరీక్షలు కూడా రాయకుండానే మంచి సంబంధం చెయ్యి దాటిపోతుందని పట్టుపట్టి నన్నీ నరక కూపంలోకి తోసింది...

'హూ! వాళ్లు మాత్రం నరక కూపం అని అనుకున్నారా... అనుకుంటే ఈ పెళ్లిచేసి వుండేవారు కారు.'

"అమ్మాయిని ఎక్కువగా చదివిస్తే అంతకంటే ఎక్కువ చదివిన వాడిని తీసుకురావడం కష్టం" అని అందరూ చేసిన బ్రెయిన్ వాష్ నన్నతనికి కట్టపెట్టడానికి కారణం అయింది.

పెళ్లి ఒక్కటే ఆడపిల్లలకు రక్షణ కవచం అని నమ్మిన అమ్మ నాన్నలు... ఇప్పుడితని చేతికి చిక్కి అవస్థలు పడుతున్నది అమ్మ నాన్న కారు... తను! తను మాత్రమే..!

అవన్నీ తల్చుకున్న కొద్దీ లోపల నుంచి దుఃఖం పొంగుకొస్తున్నది..! ఇతన్ని ఎలా వదిలేసి పోవాలో అర్థంకాక పడున్నది.

చుట్టూ పూర్తి చీకట్లు అలుముకున్నయ్... రాత్రి బాగా పొద్దుపోయింది... చుట్టుపక్కల ఇళ్లలో అంతవరకూ మోగుతున్న టీవీలన్నీ మూగపోయినయి... లైట్లు ఆఫ్ అయి అందరూ మంచాలెక్కారు.

కడుపులో నకనకలాడిపోతున్నది... అన్నం తినడానికి భయంగా వుంది... లోపలకొచ్చి తలుపు గడియ పెట్టింది.

వంటింట్లోకి వచ్చి బిందెలోంచి చెంబెడు నీళ్లు ముంచుకు కడుపునిండా తాగింది... ఆకలి కాస్త తగ్గినట్లనిపించింది.

మళ్లీ వాకిలి తలుపు తెరుచుకు బయటకొచ్చింది... చిన్నప్పుడు ఆకలేస్తే తినడానికని ఇంట్లో నాలుగైదు రకాల చేగోడీలు జంతికలు రవ్వలడ్లు అరిసెలు అని చిరుతిళ్లు ఎప్పుడూ సిద్ధంగా చేసిపెట్టేది అమ్మ... ఇక్కడ ఆకలేస్తే అన్నం తినడానికీ వీలుకాదు.

మెడలో, చేతులకున్న నగలన్నీ... ఆ వ్యాపారం చేస్తాను, ఈ వ్యాపారం చేస్తానంటూ తీసికెళ్లి అమ్మాడే కానీ ఇంతవరకూ ఏ వ్యాపారం చేసిన పాపాన పోలేదు.

ఇంకపైన అమ్మేందుకు ఒంటిమీద చిన్నమెత్తు బంగారం కూడా లేదు... వున్న రెండు కాసుల రెండు పేటల గొలుసు వారం కిందట పట్టుకుపోయి అమ్మాడు.

కొంచెం దూరంలో వున్న వేపచెట్టు గాలి వచ్చి శరీరాన్ని చల్లగా తాకింది... ఆకాశంలోకి చూశాను... మెరిసే నక్షత్రాలు కనిపించినయి.

మా ఊళ్లోనూ వేసంకాలం రాత్రిళ్లు ఆరుబయట మంచంలో పడుకుని ఆకాశంలోని నక్షత్రాలనే చూసేదాన్ని... అవి నా కళ్లకు ఎలా కనపడేవంటే... మెరిసే వజ్రాల దుద్దులుగానూ, చేతికున్న ఉంగరంలోని మూడు అమెరికన్ డైమండ్స్‌లాను కనిపించే ఆ నక్షత్రాల తెల్లటి మెరుపుని చూసి ఎంతగానో పరవశించేదాన్ని.

'హూ... ఇవ్వాళ ఈ నక్షత్రాల మెరుపు ఆకాశంలోనే పరిమితం అయింది! నా మనసు లోపలంతా చీకటే..!

'ఈయనెప్పటికి వస్తాడో! తను అన్నం తినేదెప్పటికో! వచ్చేజాడ ఏమైనా కనిపిస్తుందా అని రోడ్డు చివరిదాకా చూశాను. వూహూ...! "ఇవ్వాళ ఎవరో పెద్ద నాయకుడొస్తున్నాడు... పెద్ద మీటింగు వుందని పొద్దున వెళ్లినాయన ఎక్కడున్నట్లు...? ఏం చేస్తున్నట్లో..!

పడుకుంటే ప్రశాంతంగా నిద్రపోలేదు... ఏ క్షణానైనా వచ్చి తలుపుల్ని పారతో పగలకొడుతున్నట్లు దబదబా బాదుతాడు తలుపు తీసేంతవరకూ ఆగకుండా..! అంతటితో ఆగితే ఏ బాధా లేదు... మాటల బాణాలతో మనసుని గాయపరిచి నిద్ర లేకుండా చేస్తాడు దుర్మార్గుడు.

ఓ సంవత్సరంలో ఆరు పార్టీలు మారాడు. ఏ పార్టీలోనూ నమ్మకంగా పనిచెయ్యడు... అందరితోనూ విరోధమేనట... అని ఎవరో ఒకరు వచ్చి నా చెవిన వేసి వెడతారు.

ఈయనకు బుద్ధి చెప్పేదెవరూ...? ఒక పార్టీలో చేరి వాళ్ల గుట్టుమట్లను బలహీనాలను తెలుసుకుని ఆ పార్టీని వదిలేసి మరో పార్టీలో చేరి వదిలేసిన పార్టీ వాళ్లని బ్లాక్‌మెయిల్ చేస్తాడు.. గూఢచారి పనిచేస్తాడు.

ఇతని వల్ల ఊళ్లో తరచు అల్లర్లు కలవరాలు ఘర్షణలు... పుల్లలు పెట్టి మంట ఎగదోస్తా ఘర్షణలకు నాంది పలుకుతాడు..

అలా ఏమైనా జరిగితే... అనుకోవడం ఆలస్యం.. వీధి మొదట్లో ఆటో ఆగింది... అబ్బ... ఒళ్లంతా జలదరించింది... ఇద్దరు చెరో రెక్క పట్టుకు నడిపించుకు తీసుకొస్తున్నారు. ఒకతని భుజం మీద తల ఆన్చుకుని మెల్లగా నడిచి వస్తున్నాడు.

"అమ్మగారూ మన నాయకుని విరోధ పక్షం వాళ్లు దారుణంగా నరికి హత్యచేశారు... పొద్దుటి నుంచీ ఊళ్లో ఎక్కడ చూసినా అల్లర్లే... ఈయనను కొట్టారు... ఎలాగో ఇప్పటికి ఇంటికి చేర్చగలిగాము...

"ఈయనను నాలుగైదు రోజుల వరకూ ఎక్కడికీ వెళ్లనీయకండి... విరోధి పక్షం వాళ్లు ఈయనని చంపుతామని కంకణం కట్టుకుని కత్తి పట్టుకు తిరుగుతున్నారు..." అని చెప్పిన వాళ్లు అతన్ని లోపలకు తీసుకొచ్చి మంచంపై పడుకోపెట్టి వెళ్లారు.

అసహనంగా అటు ఇటు పొర్లుతున్న అతన్ని చూస్తుంటే దుఃఖంతో పాటు కోపమూ పొంగుకుంటూ వచ్చింది...

"ఈ పూటకు కడుపుకెలాగూ తిండిలేదు... కనీసం నిద్ర అయినా పోవాలనుకుంటూండగానే ధఢాలున కింద పడిన చప్పుడు వినిపించి తిరిగి చూస్తే...?"

మంచాన్ని ఒక్క తోపు తోసి రాక్షసునిలా లేచి నిలబడి ఉరుముతున్నాడు.

"ఎవడే వాడు... నన్ను తీసుకొచ్చి మంచంలో పడుకోపెట్టి వెళ్లినవాడు...మా నాయకుని చంపిన వాడిని చంపేద్దామనుకుంటూండగా నన్ను బలవంతాన లాక్కొచ్చాడు..."

"వదలనురా... నిన్ను వదిలిపెట్టనురా..." అని అడుగెయ్యబోయిన అతను బాలెన్సు తప్పి ధఢాల్న కింద పడ్డాడు...

"అట్లా గుడ్లప్పగించి చూస్తూ నిల్చున్నావేం... ఇంతసేపూ ఎవరితో కులికావు...? సరస సల్లాపాలాడావు...? ఏడీ వాడినెక్కడ దాచావు...?" అని అర్థం పర్థం లేకుండా వాగుతూ ఇల్లంతా తిరిగి చూశాడు.

"అర్ధరాత్రి అంకమ్మ శివాలన్నట్లు ఇలా అరిచి గోల చెయ్యడం ఏమైనా బావుందా...?" అని అడిగేసరికి అతని కొచ్చిన కోపం అంతా ఇంతా కాదు.

"ఏమిటీ...? నేను అరుస్తున్నానా... నావి అరుపులా... నేను న్యాయం అడుగుతూంటేను..." అతని మాటలతో నాకు తిక్క రేగింది.

"ఏమిటి న్యాయం... ఏదో మహా పెద్ద న్యాయమూర్తి... ఏదో పెద్ద అన్యాయం జరిగిపోయినట్లు ఎందుకీ గోల... ఇంటికొచ్చిన తరవాత అయినా మాట్లాడకుండా పడుకోవచ్చుగా...?" ఆకలి నిద్ర నాచేత అలా అనిపించినయి..."

అంతే! అపర రావణాసురుడుగా మారిపోయాడు.

"ఏం కూశావే రంకుముండా... నీ రంకు బయట పడకుండా దాచడానికే...! ఎక్కడే నీ దొంగ ప్రియుడు...!"

"ఛీ... ఛీ... నీచుడా... అసహ్యంగా మాట్లాడకు...!" అలవాటైన మాటలే అయినప్పటికీ ఎందుకనో ఇప్పుడు భరించలేక పోతున్నది... ఎదురు మాట్లాడిన ఫలితం...?

"ఇలా అనీ అనే చుట్టుపక్కలున్న వాళ్లందరి మధ్య మర్యాద పోతోంది...!"

"పోతే పోనీ నాకేం...? పోయేది నీ మర్యాదేగా...! నేను ఇంటికి వచ్చేసరికి లోపలున్నవాడెవడే...?"

"ఎవ్వరు లేరండీ... ప్లీజ్ నా మాట నమ్మండి... మీ కాళ్లు పట్టుకుంటాను... పడుకుని ప్రశాంతంగా నిద్ర పొండి..."

భార్య చెప్పినట్లు వింటే వాడు మొగుడెట్లా అవుతాడు!...

"ఓహో అలాగా... అంటే నేను నిద్రపోయాక ప్రారంభిస్తానన్నమాట నీ రాసక్రీడలు... చంపేస్తాను..." అన్న అతను అంతటితో ఆగకుండా తలుపులు ధఢాలున తెరిచి రోడ్డుమీది కొచ్చిన తరువాత అతని మాటల ధోరణే మారిపోయింది.

"ఇంకా బొడ్డు కూడా పూర్తిగా ఊడని పసివెధవ మా నాయకుడిని నరికేస్తాడా... ఇవ్వాళ ఏదో ఒకటి తేలిపోవాలి... ఒకటి నేను చావాలి ఆత్మహత్య చేసుకు... రెండు నిన్ను హత్య చెయ్యాలి..." అన్న అతని అరుపులకు మళ్లీ అందరిళ్లలోనూ లైట్లు వెలిగినయ్యి. తలుపులు తెరుచుకు బయటకొచ్చిన ఇద్దరు ముగ్గురు అతని దగ్గరగా వచ్చారు.

"సార్, మీరిప్పుడు రాజకీయాలలో అతి ముఖ్యమైన వారు. మీరిలా ఆత్మహత్య, హత్య అని మాట్లాడకండి... వెళ్లి పడుకోండి..." పక్కింటి బలరాం ధైర్యంచేసి అతని చేతులు పట్టుకుంటే పట్టుకున్న ఆ చేతులతో తన తల బాదుకుంటూ ఏడవడం మొదలుపెట్టాడు.

"మా నాయకుడెంత మంచివాడు... అలాంటి ఉత్తముని భూమి మీద వుండనియ్యకుండా చేశారే దుర్మార్గులు... భరించలేకపోతున్నాను... ఈ అన్యాయాన్ని..." ఏడుపుని ఎక్కిళ్లుగా మార్చుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్న అతన్ని చూడడానికే అసహ్యంగా వుంది.

'కుటుంబాన్ని సరిగా పోషించడం చేతకాదు... సుఖపెట్టడం అంతకన్నా తెలీదు... అలాంటి వెధవకు రాజకీయాలొకటా...? దేశ స్వతంత్రం కోసం పోరాడిన వాళ్లా వీళ్లందరూ... దేశానికి స్వతంత్రం ఎప్పుడొచ్చిందనేది పార్టీలోని ఏ ఒక్కరికీ తెలీదు... ప్రాణాలను తృణప్రాయంగా దేశ స్వతంత్రానికి అర్పించిన వాళ్లెవరి గురించీ తెలీదు. వీళ్లందరూ రాజకీయ నాయకులా... రాజకీయ ముసుగులో అరాచకాలు సృష్టిస్తూ జేబులు నింపుకునే దోపిడి పార్టీ.

"మోసం సార్ మోసం... అంతా పచ్చి మోసం.. ఈ ప్రపంచంలోని మనుషులందరూ మోసగాళ్లే..." అన్న అతని దృష్టి ఇప్పుడు పెళ్లాం మీదికి పోయింది.

"ఇదిగో ఈ నిల్చున్నదే నా ధర్మపత్ని... నేనీరాత్రికి రాననుకోని ఎవరితోనో కులుకుతున్నది... నేను రావడం చూసి పారిపోయాడు సార్..." అన్న అతని మాటలకు "శివ శివా..." అందరూ చెవులు మూసుకున్నారు.

అతనితో ఏం మాట్లాడి ఏం ప్రయోజనం లేదనుకున్న బలరాం "సరేనండీ సార్... అన్నీ తెల్లారాక చూసుకుందాం..." అని అతన్ని గట్టిగా పట్టుకుని లోపలకు తీసుకొచ్చి మంచం మీద పడుకోపెట్టి "అమ్మా తలుపులు గడియపెట్టుకోండి... అతన్ని మళ్లీ బయటకు రానీయకండి..." అన్న ఆయన మాటలకు విరక్తిగా నవ్వుకుని సరేనన్నట్లుగా తలాడించింది.

మళ్లీ అందరిళ్లలోని దీపాలు నిద్రించినయ్యి కానీ ఈ ఇంట్లో మాత్రం నిద్రించలేదు.

"ఎవడే వాడు నన్ను మంచం మీద తీసుకొచ్చి పడుకోపెట్టాడు... వాడితో ఎన్నాళ్ల నుంచీ కులుకుతున్నావు... నిన్నిట్లానే వదిలేస్తే రేపు ఎవరో ఒకడితో లేచిపోతావు... నిన్నేం చేస్తానో చూడు. ఇప్పుడు..." అని "హా... హా..." అని హూంకరిస్తూ వంటింట్లోకి వెళ్లాడు.

''అయ్యో! ఇప్పుడీయనేం చేస్తాడోనని భయపడుతూండగానే కిరసనాయిలు డబ్బా తెచ్చి మూత తీసి ఆమె మీద కుమ్మరిస్తున్నాడు.

పరిస్థితి ప్రమాదకరం అనుకున్న ఆమెకు తన పరిస్థితి అర్థం అయింది.

తనతో చదివిన అమ్మాయిలందరూ ఒకరు తన భర్త ఇంజనీరని, మరొకరు తన భర్త డాక్టరని... పారిశ్రామిక వేత్త అని గర్వంగా చెప్పుకుని సుఖంగా కాపురాలు చేసుకుంటూంటే తన ఖర్మ ఎందుకు ఇట్లా కాలింది.. ఓ నికృష్టుని చేతిలో కాలి బూడిదలా... నో... నో... ఎంతో కాలంగా బడబాగ్నిలా లోపలే దాగి వున్న పగ రౌద్రం బద్దలై పొగలు చిమ్ముతూ బయటకొచ్చింది... అంతే...!

అతని చేతిలోంచి డబ్బా లాక్కుని వున్నదంతా అతని మీద కుమ్మరించింది...

"ఏయ్... ఏయ్... ఏమిటే...? నువ్వు చేసేది..." అతనింకా అంటూండగానే "చూస్తూండు... ఏం చేస్తానో... నిప్పుపెట్టె లోంచి నిప్పుపుల్ల తీసి గీసి అతని మీద పడేసింది.

"అయ్యో... అయ్యో..." అని అరిచి అరిచి నిశ్శబ్దం అయిపోయాడు...

బలరాం పోలీసులకు ఫోను చేశాడు.

గంటలో అక్కడికి పోలీసులు వచ్చి కేసు రిజిష్టరు చేసుకున్నారు... ఆమె నుంచి స్టేట్మెంటు రాసుకున్నారు.

మర్నాడు పొద్దునే అన్ని పత్రికలలోనూ వార్త ప్రచురించారు.
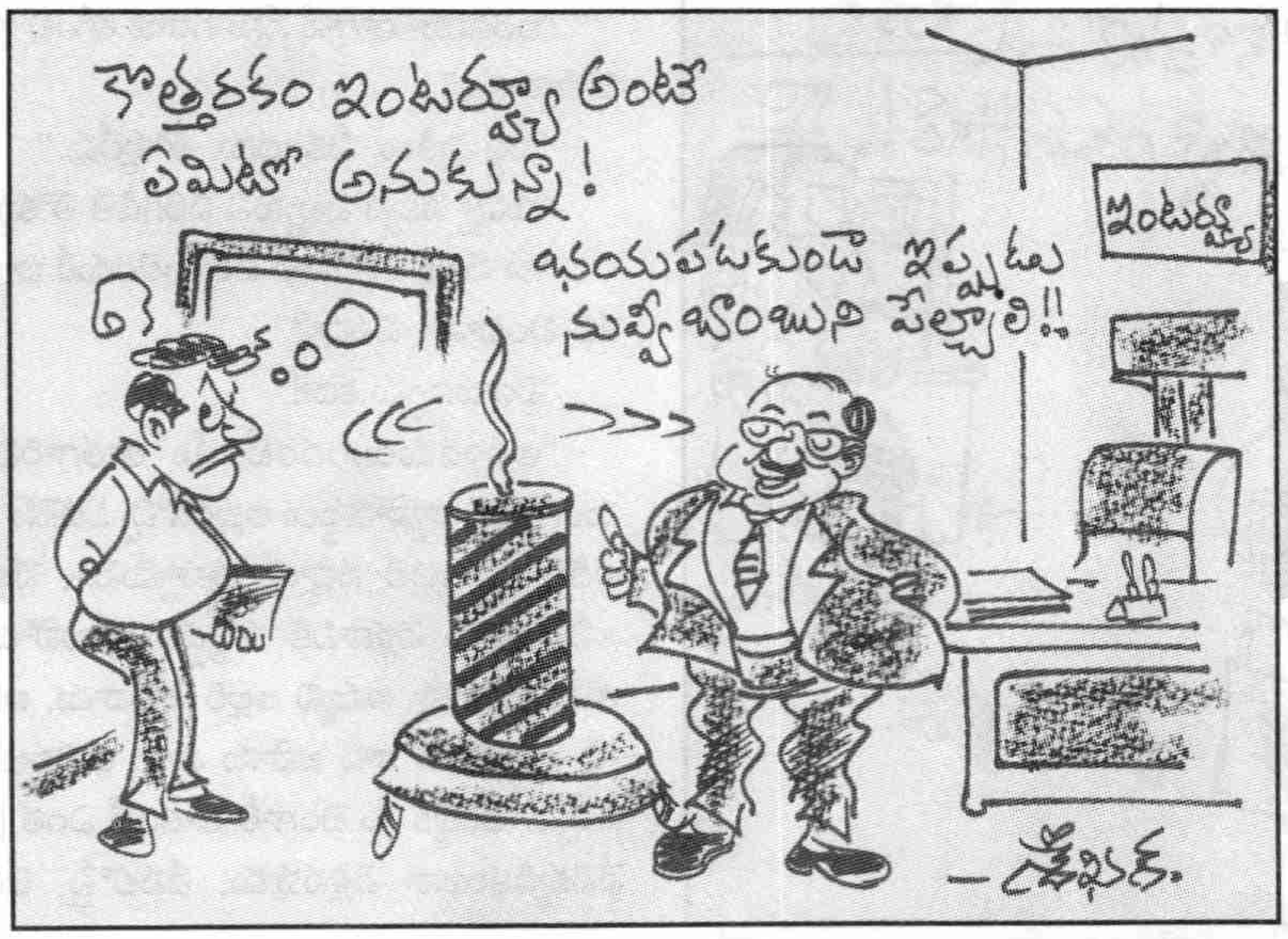
'నాయకుని ఘోరంగా హత్య చెయ్యడం భరించలేని బాలాజీ కిరసనాయిలు పోసుకుని ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. తన భర్తను రక్షించాలని ప్రయత్నించి భార్య కాలిన గాయాలతో ఆస్పత్రిలో చికిత్స పొందుతున్నది..." అని చదివిన అతని అభిమానులందరూ అతని త్యాగాన్ని వేనోళ్లతో పొగిడారు.